

Ígérd meg, hogy megpróbálsz!

Írta: Tami Greene

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Példáját mi úgy követjük, hogy megkeresztelkedünk”
(Gyermekek énekeskönyve, 54.).

A nap már lenyugodni készült, miközben Tomi hazafelé bicajozott. Nagyon szeretett újra és újra leszárguladni a házuk közelében magasodó dombtól, de még sötétedés előtt haza kellett érnie.

Ahogy megállt a házuk előtt, meglátta az elemis tanítóját, Ági nénit, aki éppen az ő lépcsőházuk felé sétált.

„Szia Tomi! – üdvözölte Ági néni mosolyogva. – Azért jöttem, hogy a keresztelődőről beszéljünk.”

Tomi családja csak nemrég kezdett el újból istentiszteletre járni. Tomi szeretett a barátaival lenni az Elemiben, és már izgatottan várta, hogy megkeresztelkedjen. Ági néni és Tomi együtt ment fel a liften a lakáshoz, ahol Anya már várta őket.

„Tomi, annyira örülök, hogy úgy döntöttél, hogy követed Jézus Krisztust és megkeresztelkedsz – mondta Ági néni. Amikor megkeresztelkedünk, szövetségeket kötünk Mennyei Atyával. Tudod, hogy mit jelent a szövetség?”

Tomi nem gondolta, hogy Ági néni kérdegetni fog. Egy kicsit szorongani kezdett, de Anya bátorítóan rámosolygott.

„Ígéreteket?” – kérdezett vissza szégyenlősen.

„Így van!” – mondta Ági néni. „Mennyei Atya megígéri nekünk, hogy mindig velünk lehet a Szentlélek. És azt tudod, hogy mi mit ígérünk meg Mennyei Atyának?”

Tomi megrázta a fejét. „Nem tudom.”

„Súgok: ezek az ígérek elhangzanak az úrvacsoravétel előtt elmondott imákban is – mondta Ági néni. – Megígérjük Mennyei Atyának, hogy készek vagyunk Jézus Krisztus nevét magunkra venni, Őrá mindenkor emlékezni, és a parancsolatait betartani. Tudod, hogy mit jelent magunkra venni Jézus nevét?”

Tomi ismét megrázta a fejét. Anya segített neki. „Azt jelenti, hogy örömmel jelentjük ki, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjai vagyunk – mondta. – Azt jelenti, hogy azt fogjuk tenni, amit Jézus tenne, ha itt lenne.”

„És miket tenne Jézus?” – kérdezte Tomi.

„Jézus kedves lenne az emberekhez. Segítene azoknak az embereknek, akik szomorúak vagy betegek – felelte Ági néni. – És arra tanítaná az embereket, hogy hogyan kövessék a parancsolatokat.”

Tomi gyomra elszorult. Elhúzta a száját és azt mondta: „Szerintem én nem keresztelkedhetek meg.”

„Miért?” – kérdezte Anya.

„Ez olyan sok ígélet! Nem hiszem, hogy mindennap olyan tudok lenni, mint Jézus!”

Anya átölelte Tomit. „Emlékszel, amikor Panka tegnap sírt, és te segítettél neki?”

Tomi bólintott. A húga szomorú volt, ezért ő vicces arcokat vágott, és addig játszott vele, amíg ismét felvidította.

„És arra is emlékszel, hogyan segítettél a múlt héten az unokatestvéreidnek abban, hogy osztozzanak egymással és legyenek kedvesek egymáshoz? Amikor ezt tetted, Jézust követted.”

Tomi nem is tudta, hogy ezt jelenti Jézus követése. Már is egy kicsit jobban érezte magát. Ezt meg tudja csinálni!

Ági néni azt mondta: „Amikor pedig hibázunk, akkor bűnbánatot tarthatunk. Ez azt jelenti, hogy bocsánatot kérhetünk, és legközelebb megpróbáljuk jobban csinálni. Amikor bűnbánatot tartunk, Mennyei Atya megbocsát nekünk. Mindig újra és újra próbálkozhatunk!”

Tomi már nem aggódott annyira. Inkább boldog volt.

„Meg akarok keresztelkedni!” – mondta.

Anya és Ági néni elmosolyodott. Ági néni adott Tominak egy példányt a Mormon könyvből, amelyikre rá volt írva a fiú neve. Tomi boldogan gondolt arra, hogy megpróbálhat mindennap olyan lenni, mint Jézus. Most már alig várta, hogy megkereszteljék! ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

